

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv
Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

29. Co[n]tumeliosus Xauerio ethnicus punitur diuinitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

abliebat; sola tenera ætas, quæ acceptam Baptismo sanctitatem intactam moriens ad Deum tulerat, ad mille capita ab eo censebatur. Diuinis pueri usque adeò afficiebantur, auebantque tantopere de mysteriis fidei, noui aliquid doceri, vt ei tempus, non cibi modo, somniique præripserent, verum nec ad pensum diuini officij, preberent, cogereturque ei exsoluendo captare latebras; & frustra, adeò erant in iis vestigandis sagaces pueri. Concertationes etiam illorum, & prælia, cum Ethniciis, erant perpetua; venabantur idola curiosè, raptabantque ad pedes viri sancti, tam grandi numero, vt in aceruos consurgent; illie eadem omni contumelia genere calcata, distracta, conspurcata luto & sordibus, feedabant, spargebantque in mare communita. Si quem verò rescissent, esto parens is foret, honoris aliquid Pagodi, hoc est idolo exhibere, audenter ac liberè arguebant, quæ si minus apud sacrilegum reprehensio valereret, deferebant ad Xauerium eius nomen, qui mox cum manu puerorum in domum impij aduolans, sublatis quotquot haberet Pagodibus, puerorum ludibrio, & fannis illos, eo spectante, proponebat. Fuit quin etiam cum Christianus ab iis delatus est, quod simulacra, palam coleret, graui offensione caterorum: huius belluinan, feramque vesaniam, quod nec probrum perfidia, nec rationes commoverent, excogitauit modum quo sensum flamarum in eo excitaret, quarum iam tum cum desertoribus quos adorabat dæmonibus se ipse damnaret, misit qui faces ædibus perfidi subderent; vixque multis eiusdem lacrymis, & amicorum intercessione cessit, vt subduceretur incendio supplex; reliquis omnibus, idolis potissimum in cinerem redactis, exemplo poenæ iis profuturo, si quos fortè apostata spiritus sollicitaret aliquando, ad ciurandam Christo fidem. Nec erat qui obstare auderet, vel aduersus eum vi aliqua vti, quem potestas edendi miracula venerabilem effecisset, & peccata insolentis in eum Ethnici metuendum. Erat is ex nobilitate Manapatis, adierat hominem Xauerius solita comitate rogans hoc sibi ab eo indulgeri, tantisper ut autem commodaret, pauca quedam ferenti quæ ab eo audiri, plurimum interesset; sed hunc barbarus ferox, nec aspectu dignatus, foribus exclusit, agresti respōso provocans, tantu[m]dem sibi ab eo vt fieret, si quando ad portas eius Ecclesiæ intraturus venisset. Votum inurbanum, & impium ratum facere Deus non diu distulit: paulò post, subita armatorum manu à quibus ad necem querebatur, in fugam actus, quæ ad salutem restabat sola, concitatò ad templū ferebatur, prouocationis nuperæ immemo: insequuntur & premunt currentem clamore ac telis inimici; qui diuinis in templo dabant operam Christiani, armis, clamoribus, fugientis terrore & ipsi exterriti, veritique direptionem templi, aut grande quid mali hoc tumultu parari, portas claudunt, misero tantum non limen subeunte; quare templo ut sibi optauerat exclusus frustraque ad opem vociferans, crudelitatem hostium disceptus expleuit. Deo illatam seruo suo contumeliam, illorum manibus vlciscente.

30. Ipsi quin etiam Bracmanes, quorum occulta flagitia, & arcanam Doctrinæ

29
Contumeliosus
Xauerius eth-
nicus punitus
diuinitus.

30